

Audycja Nr 84 Tem: „Siła Języka”, sobota 21 czerwca 2008

Dobry wieczór Państwu w audycji „Wczoraj, dziś i na wieki”, witają naszych miłych słuchaczy Tadeusz Żurek, Przemysław Merski i Ireneusz Kołacz a tematem naszej audycji jest „Siła Języka”. Ze wszystkich ziemskich stworzeń jedynie człowiek może mówić – ustnie albo pisemnie czy też innym sposobem. Apostoł Jakub 3:5-9, siłę języka upodobnia do ognia, gdy mówi, że język jest małym członkiem naszego ciała, wszakże bardzo się wynosi, podobnie jak maluczki ogień wielki las zapala. Chociaż język jest małym członkiem, jednak jest najbardziej niebezpiecznym ze wszystkich, dlatego że on ma bardzo szeroki wpływ, może wywołać wielkie emocje tak w dobrym kierunku jak i w złym, może być błogosławieństwem albo przekleństwem. Więcej i więcej lud Boży uświadamia sobie mądrość w stwierdzeniu Apostoła Jakuba, który powiedział, że Jeśli człowiek nie grzeszy językiem, to jest doskonałym człowiekiem Jakub 3:2. My nie możemy w pełni ocenić, wyniku naszych słów, ten wpływ może objąć szerokie kręgi a nawet sięgnąć końca świata. Dlatego my powinniśmy ostrożnie rozważyć, co mamy powiedzieć, czy nasze słowa będą chwalić Boga czy też one przyniosą hańbę Bogu. – Czy one pobudzą dobre myśli, porywy, podniety w umysłach innych ludzi albo pobudzą złe myśli. Zdając sobie sprawę z odpowiedzialności wypowiedzianych słów, psalmista Dawid tak się modlił: „*Panie! Połóż straż ustom moim; strzeż drzwi warg moich.*” Psalm 141:3

Stwarzając nas w swojej mądrości Pan Bóg przewidział, że nasze dzisiejsze zachowanie się, będzie miało dużo wspólnego z naszym charakterem w dniu jutrzejszym i tak też jest, że my ciągle borykając się, budujemy nasz charakter albo go rujnujemy. Dobrze byłoby, aby wszyscy ludzie wraz z Chrześcijanami rozumieli tą zasadę. Naśladowcy Pana Jezusa są teraz na próbie uzyskania chwały, czci i nieśmiertelności. Dlatego przez zaniedbanie się w ostrożnym rozważaniu wypowiedzianych słów oni mogą stracić wielką nagrodę, o którą się ubiegają. Uczni w Piśmie i Faryzeuszowie wykorzystując grę słów, próbowali chwycić Pana Jezusa w mowie jak czytamy: „*Tedy odszedłszy Faryzeuszowie uczynili radę, jakoby go usidlili w mowie*”, Mat. 22:15 Dążąc do przeciwstawienia się Panu Jezusowi, Uczni w Piśmie i Faryzeuszowie robili wszystko, co mogli, aby zbić z tropu albo pokonać Go w jego sposobie rozumowania, nawet poszli tak daleko, że używali argumentów, w które sami tak naprawdę nie wierzyli. To jest bardzo niebezpieczny sposób postępowania. Bez względu na to, gdy nawet uważamy, że w całości nasza sprawa jest słuszna, nie powinniśmy uciekać się do nieuczciwych podstępów lub chytrych wykrętnych wypowiedzi by poprzeć to, co wierzymy, że jest Prawdą. Dlatego Pan Jezus zaadresował do Uczonych w Piśmie i Faryzeuszy następujące słowa: „*Ale powiadam wam, iż z każdego słowa próżnego, które by mówili ludzie, dadzą z niego liczbę w dzień sądny.*” Mat. 12:36.

Na podstawie częstych uwag Pana Jezusa na temat języka podczas Jego trzy i pół letniej misji możemy uświadomić sobie, że w Jego dniach musiały istnieć pewne poważne złe warunki, obciążające tych, z którymi Pan Jezus miał styczność. Uczni w Piśmie i Faryzeusze przypisywali Jezusowi siły złego, i

twierdzili, że jest narzędziem Szatana, i że Szatan mówił przez Niego. – Najpierw, Pan Jezus powiedział im, że oszukują samych siebie, jednak już następnym razem, ostro ich zganiał i wykazał błąd w ich dowodzeniu. Pan Jezus oświadczył, że na podstawie ich słów; powinni być potępieni – żeby naprawić błąd, powinni sprawiedliwie skorygować swoje postępowanie i przeprowadzić prawdziwą poprawę swego postępowania, aby mogli być uratowani. Chociaż Pan Jezus stwierdził, że ludzie zdadzą rachunek z każdego szkodliwego słowa, to jednak brał pod uwagę myśli, które się za tymi słowami kryły. To właśnie postawa ich serca sprawiała mu cierpienie. On wiedział, że stan serca okazywany przez Uczonych w Piśmie i Faryzeuszy sprowadzi szkodę dla nich samych. Oni wyrzucali z siebie na Pana Jezusa gorzkie słowa, co z punktu widzenia Jezusa było morderstwem. Ew. Mateusza 5:21-22. Uczeni w Piśmie i Faryzeusze krytykowali i spotwarzali Pana Jezusa, chociaż według ich znajomości prawa oni dobrze wiedzieli, że będą odpowiedzialni za swoje czyny, nie zwracając uwagi, że będą sążeni również za swoje słowa.

Dla ludu Pańskiego nie ma niczego bardziej ważnego jak to, że powinni nauczyć się być bardzo sprawiedliwymi. Podczas gdy słusznym jest być wzruszającym, miłym, uprzejmym, hojnym jednak sprawiedliwość jest podstawowym fundamentem charakteru. Miłość i uprzejmość nie oparta na sprawiedliwości ani nie zadowala ani nie jest miłą dla Pana Boga. Jeżeli ktoś myśli o rzeczach, które są dobre, umysł jego będzie napełniony dobrem. Jeżeli ktoś lubi mówić przy każdej okazji o rzeczach złych, to świadczy o skłonnościach złych, którymi umysł jest napełniony. Cokolwiek ktoś nagromadził w umyśle na pewno o tym będzie mówił. Zły skarb sam się ujawni, pomimo starania by go ukryć; podobnie dobry skarb sam się ujawni. Dlatego, że umysł może pomieścić tylko określoną ilość. *„Człowiek dobry z dobrego skarbu swego wynosi rzeczy dobre, a zły człowiek ze złego skarbu serca swego wynosi rzeczy złe; albowiem z obfitości serca mówią usta jego.”* Ew. Łukasza 6:45. Skarb jest magazynowany w naszym sercu, dlatego popularnie jest ono uważane jako siedlisko i symbol wszelkich uczuć cielesnych i duchowych, złych lub dobrych. Uczucie jest bardzo ważną władzą i duchową siłą człowieka, ponieważ daje popęd do myślenia i działania. Słowo serce jest czasem używane w Biblii jako **umysł – pamięć**. Słowa wypowiedziane przez Pana Jezusa, iż z każdego słowa próżnego, któreby mówili ludzie, dadzą z niego liczbę w dzień sądny, wskazują, że serce i usta są szczególnie badane. Dlatego jak bardzo koniecznym jest utrzymywanie właściwej postawy serca uporządkowanego tak, aby nasze słowa z ust wychodzące mogły być zaakceptowane przez Naszego Pana i Odkupiciela. W stwierdzeniu naszego Pana, serce przedstawia nasz charakter a usta są wskaźnikiem charakteru.

Czas próby dla Kościoła Żydowskiego odbywał się w czasie trzech i pół letniej misji Pana Jezusa, w którym to czasie znaleźli się pod pewnym Boskim sądem czy oni jako naród mogą dalej być Jego sługami. Wjeżdżając do Jerozolimy Pan Jezus im powiedział, że *„Oni nie poznali czasu swego nawiedzenia”* Ew. Łukasza 19:42 *„Oto wam dom wasz pusty zostanie.”* Ew. Mateusza 23:38 I od tego czasu zostały otwarte drzwi dla Pogan do uczestnictwa w Kościele Ewangelicznym. Na podstawie Pisma Świętego rozumiemy, że Wiek Ewangelii

jest dniem rozliczenia, czyli sądu dla Kościoła. Pan Jezus podkreślił, że każde bezwartościowe słowo – każde jałowe wypowiedzenie w tym dniu zapłaty musi być rozliczone. Każdodziennie powinniśmy zbliżać się do Naszego Niebieskiego Ojca mówiąc „*Odpuść nam nasze winy jako i my odpuszczamy naszym winowajcom.*” Ale my nie tylko musimy rozliczać się każdodziennie, ale na końcu biegu naszego życia, będzie ogólne podsumowanie naszego postępowania. Nie uważamy, że przy końcu naszego życia, ustawieni w rzędzie będziemy pytani z naszego każdego słowa w czasie naszego życiowego doświadczenia, ale że każdy, który zetknął się z Prawdą Słowa Bożego to albo zbudował, rozwinął i uszlachetnił swój charakter albo go zdeprawował i charakter każdej jednostki na końcu jego próby zadecyduje o jego nagrodzie. Podobnie jak każdy uczeń w szkole uczy się swoich lekcji i przygotowuje się do końcowych egzaminów na końcu roku, kiedy będzie główne sprawdzenie jego wiedzy, podobnie z uczniami w Szkole Chrystusowej. Dzień po dniu nasz Mistrz prowadzi swoje dzieło, interesuje się nami, ale na końcu naszego biegu będzie ogólne podsumowanie cośmy zbudowali. Nie będzie brane pod uwagę nasze konto bankowe czy stan naszego posiadania, ale wyrobione przymioty naszego charakteru.

Ale ludzkość z natury jest grzeszna; odpadła od oryginalnego podobieństwa Bożego, na które została stworzona, dlatego wszyscy z natury do pewnego stopnia są złymi. Są jednak jednostki z potępionego rodzaju ludzkiego, które stosunkowo zachowują się dobrze, i pomimo ich niedoskonałości, w której zostali zrodzeni i wad ich upadłej natury, ich pragnienie jest w zgodzie z Bożym charakterem, który jest uosobieniem dobra. Pismo Święte nie twierdzi, że pomimo ogólnej deprawacji, we wszystkich ludziach w ogóle nie ma nic dobrego. W minionych Wiekach w Starym Testamencie takie przednie i przykładowe charaktery reprezentowane były w Starożytnych Bohaterach Wiary takich jak Abel, Enoch, Noe, Abraham, Jakub, Mojżesz, oraz izraelscy Prorocy, którzy w pełni dowiedli swego posłuszeństwa Bogu i swojej lojalności do zasad sprawiedliwości. Podczas obecnego Wiek Ewangelii też są dobrzy ludzie, tak wśród Pogan jak i wśród Chrześcijan. Jest znaczna część ludzi, mających dobre intencje; nie są złośliwi i usiłują czynić dobrze. Według porządku obecnego Wiek Ewangelii, aby jednak mieć boską aprobatę, każdy człowiek sam musi wyrazić chęć, aby przyjść do Pana Boga, i to tylko przez jedyne Zbawiciela ludzkości, Jezusa Chrystusa; jak czytamy w *Dziejach Ap.4:10-12* „*Albowiem nie ma żadnego innego imienia pod niebem, danego ludziom, przez które moglibyśmy być zbawieni*”. Ojciec Niebieski, nie przyjmie nikogo, którego serce nie jest szczere, który nie ma dobrej woli, i nie jest lojalny wobec Niego a także, który nie przestrzega zasad sprawiedliwości. Ew. Jana 6:44

Każdy, który został zaakceptowany przez Pana Boga, otrzymuje Ducha Świętego. Apostoł Jakub 1:18, Nazywa to spłodzeniem słowem prawdy, a apostoł Paweł w Liście do Efezjan 4:22-24 odnowienie duchem umysłu i staje się członkiem rodziny Bożej „*Domownikiem Wiary*”, od tego czasu zaczyna się nowe życie. Pan Bóg ich zaakceptował, bo mają dobre serca, ale ciała wężle, w związku z tym jest stały konflikt pomiędzy Nową Wolą, nowymi dążeniami odnowionego umysłu a pragnieniami ciała. Chrześcijanin z jednej strony ma

swoje naturalne ciało z odziedziczonymi skłonnościami do grzechu i słabościami i naturalny umysł schlebiający grzesznym skłonnościom i słabościom ciała, ale również posiada swój odnowiony umysł albo wolę, którym pragnie służyć prawu Bożemu. List do Galacjan 5:16-17 Te dwa umysły czy wole są sobie przeciwne; one nie mogą harmonizować ze sobą; i człowiek, który próbuje uznać obydwie i czyni je wspólnymi rządcami jego śmiertelnego ciała jest „człowiekiem dwoistego umysłu.” jest niestateczny (nie stały) we wszystkich drogach swoich List Jakuba 1:8, a apostoł Paweł w 1 Liście do Tymoteusza 3:8, określa takiego jako człowieka dwoistego słowa, co znaczy obłudny w mowie, dwulicowy. Pan Bóg żąda stanowczych charakterów i inne nie będą aprobowane albo akceptowane. W każdej sprawie, zatem, nowy umysł musi mieć kontrolę i zdeprawowany cielesny umysł będąc poddany tej kontroli musi być zniszczony.

Ale tutaj zaczynają się trudności. Naturalny umysł, czyli „serce”, według proroka, Jeremiasza 17:9 „nadewszystko najzdradliwsze jest serce” i beznadziejne i słabe i różne zdeprawowane członki naszego ciała sympatyzują z naturalnym umysłem i sprzyjają mu; więc kiedy nowy umysł walczy z starym umysłem i dąży do jego zniszczenia, stary umysł udaje martwego i ukrywa się spokojnie przez jakiś czas, aby później powrócić z większą jeszcze siłą bardziej przebiegle.(chyttrze), Dlatego mądry król Salomon dał cenną radę „*Nad wszystko, czego ludzie strzegą, strzeż serca twego; bo z niego żywot pochodzi.*” Przyp. Sal. 4:23

A Pan Jezus w swoim sławnym kazaniu na górze wśród ośmiu błogosławieństw wymienił jedno zawierające największą obietnicę i przewyższające najśmielsze marzenia: „*Błogosławieni czystego serca: albowiem oni Boga oglądają.*” Ew. Mateusza 5:8. I tymi uszlachetniającymi rozmyślaniami zegnamy naszych słuchaczy do soboty 19-go lipca o tej samej porze. Dla zainteresowanych podajemy naszą stronę internetową www.polishbiblestudents.com a przez następne pół godziny czekamy na telefony pod numerem 9415 – 1923. - Życzymy wam dobrej nocy.

Wersety użyte w audycji 84

Mat. 12:36 „A powiadam wam, że z każdego nieużytecznego słowa, które ludzie wyrzekną, zdadzą sprawę w dzień sądu.” (BW)

Jakub 3:2 „Dopuszczamy się bowiem wszyscy wielu uchybień; jeśli kto w mowie nie uchybia, ten jest mężem doskonałym, który i całe ciało może utrzymać na wodzy.” (BW)

Jakub 3:5-9 „Tak samo i język jest małym członkiem, lecz pyszni się z wielkich rzeczy. Jakże wielki las zapala mały ogień! I język jest ogniem; język jest wśród naszych członków swoistym światem nieprawości; kęsa on całe ciało i rozpala bieg życia, sam będąc rozpalony przez piekło. Bo wszelki rodzaj dzikich zwierząt i ptaków, płazów i stworzeń morskich może być ujarzmiony i został ujarzmiony przez rodzaj ludzki. Natomiast nikt z ludzi nie może ujarzmić języka, tego krnąbrnego zła, pełnego śmiertelności jadu. Nim wystawiamy Pana i Ojca i nim przeklinamy ludzi, stworzonych na podobieństwo Boże;” (BW)

Psalm 141:3 „Panie, postaw straż przed ustami moimi, Pilnuj drzwi warg moich!” (BW)

Ew. Łukasza 6:45 „Człowiek dobry z dobrego skarbcza serca wydobywa dobro, a zły ze złego wydobywa zło; albowiem z obfitości serca mówią usta jego.” (BW)

Ew. Mateusza 22:15 „Wtedy faryzeusze, odszedłszy, naradzali się, jakby go usidlić słowem.” (BW)

Ew. Mateusza 5:21-22 „Słyszeliście, iż powiedziano przodkom: Nie będziesz zabijał, a kto by zabił, pójdzie pod sąd. A Ja wam powiadam, że każdy, kto się gniewa na brata swego, pójdzie pod sąd, a kto by rzekł bratu swemu: Racha, stanie przed Radą Najwyższą, a kto by rzekł: Głupcze, pójdzie w ogień piekielny.” (BW)

Mich. 6:8 „Oznajmiono ci, człowiecze, co jest dobre i czego Pan żąda od ciebie: tylko, abyś wypełniał prawo, okazywał miłość bratnią i w pokorze obcował ze swoim Bogiem.” (BW)

Rzym. 14:17 „Albowiem Królestwo Boże, to nie pokarm i napój, lecz sprawiedliwość i pokój, i radość w Duchu Świętym.” (BW)

Ew. Mateusza 3:2 „Upamiętajcie się, albowiem przybliżyło się Królestwo Niebios.” (BW)

Ew. Łukasza 19:42 „Mówiąc: Gdybyś i ty poznało w tym to dniu, co służy ku pokojowi. Lecz teraz zakryte to jest przed oczyma twymi.” (BW)

Ew. Mateusza 23:37-39 „Jeruzalem, Jeruzalem, które zabijasz proroków i kamienujesz tych, którzy do ciebie byli posłani, ileż to razy chciałem zgromadzić dzieci twoje, jak kokosz zgromadza pisklęta swoje pod skrzydła, a nie chcieliście! Oto wam dom wasz pusty zostanie. Albowiem powiadam wam: Nie ujrzycie mnie odtąd, aż powiecie: Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Pańskim.” (BW)

Dz. Apostolskie 4:10-12 „To niech wam wszystkim i całemu ludowi izraelskiemu wiadome będzie, że stało się to w imieniu Jezusa Chrystusa Nazareńskiego, którego wy ukrzyżowaliście, którego Bóg wzbudził z martwych; dzięki niemu ten oto stoi zdrów przed wami. On to jest owym kamieniem odrzuconym przez was, budujących, On stał się kamieniem węgielnym. I nie ma w nikim innym zbawienia; albowiem nie ma żadnego innego imienia pod niebem, danego ludziom, przez które moglibyśmy być zbawieni.” (BW)

Ew. Jana 6:44 „Nikt nie może przyjść do mnie, jeżeli go nie pociągnie Ojciec, który mnie posłał, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym.” (BW)

Rzymian 3:23-26 „Gdyż wszyscy zgrzeszyli i brak im chwały Bożej, I są usprawiedliwieni darmo, z łaski jego, przez odkupienie w Chrystusie Jezusie, Którego Bóg ustanowił jako ofiarę przebłagalną przez krew jego, skuteczną przez wiarę, dla okazania sprawiedliwości swojej przez to, że w cierpliwości Bożej pobłażliwie odniósł się do przedtem popełnionych grzechów, Dla okazania sprawiedliwości swojej w teraźniejszym czasie, aby On sam był sprawiedliwym i usprawiedliwiającym tego, który wierzy w Jezusa.” (BW)

Jakub 1:18 „Gdy zechciał, zrodził nas przez Słowo prawdy, abyśmy byli niejako pierwszym zarodkiem jego stworzeń.” (BW)

Efezjan 4:22-24 „Zewleczone z siebie starego człowieka wraz z jego poprzednim postępowaniem, którego gubią zwodnicze żądze, I odnowcie się w

duchu umysłu waszego, A obleczcie się w nowego człowieka, który jest stworzony według Boga w sprawiedliwości i świętości prawdy. (BW)

Galacjan 6:10 „Przeto, póki czas mamy, dobrze czynmy wszystkim, a najwięcej domownikom wiary.” (BW)

Galacjan 5:16-17 „Mówię więc: Według Ducha postępujcie, a nie będziecie pobłażali żądzy, cielesnej. Gdyż ciało pożąda przeciwko Duchowi, a Duch przeciwko ciału, a te są sobie przeciwne, abyście nie czynili tego, co chcecie.” (BW)

Jakub 1:8 „Człowiek o rozdwojonej duszy, chwiejny w całym swoim postępowaniu.” (BW)

1 Tymoteusz 3:8 „Również diakoni mają być uczciwi, nie dwulicowi, nie nałogowi pijacy, nie chciwi brudnego zysku.” (BW)

1 Koryntian 3:12-13 „A czy ktoś na tym fundamencie wznosi budowę ze złota, srebra, drogich kamieni, z drzewa, siana, słomy, To wyjdzie na jaw w jego dziele; dzień sądny bowiem to pokaże, gdyż w ogniu się objawi, a jakie jest dzieło każdego, wypróbuje ogień.” (BW)

Jeremiasz 17:9 „Podstępne jest serce, bardziej niż wszystko inne, i zepsute, któż może je poznać?” (BW)

Przyp. Salomona 4:23 „Czuźniej niż wszystkiego innego strzeż swego serca, bo z niego tryska źródło życia!” (BW)

Ew. Mateusza 5:8

„Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą.” (BW)